

A szerajevói nagy per.

— A vádlottak kihallgatása. —

(Saját tudósítónktól.) Cubrilovics után Jovanovics Miskót hallgatták ki. Nem érzi magát bűnösnek. Gazdag kereskedő fia, atyja üzletében dolgozott. Tagja a szerb-orthodox egyházi és iskolai választmányának, az eparchiális tanácsnak, a Szerb Bank igazgatóságának, a tuzlai Szokolegyesületnek és felügyelője a tuzlai kerületi szerb Szokolegyesületeknek. Ezeken kívül a szerb Narodna Obrana egyesület biztosa is volt. Azt vallja, hogy e két utóbbi egyesületben nem voltak politikai céljai, hanem csak tagjaik testi és szellemi fejlődéséről gondoskodtak.

A vádlott kijelenti, hogy mit sem tud a Narodna Obrana politikai céljairól, noha elébe tartják, hogy mint az egyesületnek magas funkcionáriusa, ismernie kellett e célokat, annál inkább, mert közismert dolog, hogy Dacic Zivojin kiváló tagja volt a Narodna Obrának és egész tevékenységével az összes szerbeknek Szerbia jogára alatt való egyesítéséért küzdött.

A vádlott beisméri, hogy Milanovics Bózsótól, a Narodna Obrana kiadásában megjelent 30—40 brosurát kapott s ezeket kiosztotta a bosnyák parasztok között. Mégis azt állítja, hogy politikával nem foglalkozott.

A balkáni háboru idején több napig Belgrádban volt. A háboruban nem vett részt, mert tudta, hogy nem alkalmas szolgálatra, ígykezet azonban lehetőleg sok adományt gyűjteni a szerb Vörös Kereszt javára. Elnök elébe tartja akkori jegyesének hozzája, Belgrádba írt levelét, melyben a többi között a következő passzus van: „Nem mondtad meg, mi a szándékom. Visszaküldenek azért, hogy az imádott Szerbiáért más uton dolgozzál és ha nem is tetted ki magadat fegyverrel kezében veszélynek, mégis más veszélynek kitetted magadat“.

A vádlott azzal igyekszik ezt kimagyarázni, hogy Szerbia szellemi felszabadításáról van szó. Ennek a felszabadításnak módjáról azonban nem tud nyilatkozni. A kihallgatás további folyamán a vádlottnak felolvassák a Szokolegyesülethez intézett körlevelének következő részét:

„Drága testvéreim! Akiknek még nem adatott meg, hogy életünket áldozzuk a felszabadításért... Szent kötelességünk testvéreinket adományainkkal segíteni“.

A vádlott azt állítja, hogy ő lojális alattvaló, mire az elnök a szemére veti, hogy hiszen ő a trónörökös meggyilkolására szolgáló fegyvereket magánál tartotta, majd Tuzlából Dobojba szállította. A vádlott azt állítja, hogy a merényletről nem volt tudomása. Később azonban beisméri, hogy csak erről a merényletről van szó és midőn az elnök figyelmezteti, hogy a vizsgálat folyamán azt vallotta, hogy a Cubrilovicsal folytatott beszélgetésből azt vette ki, hogy merényletet terveznek, beisméri a vádlott, hogy az igaz. De azokból a szavakból, hogy „a trónörökös ellen merényletet fognak elkövetni“, még nem következtethette azt, hogy a trónörököst tényleg meg is fogják ölni.

Beisméri a vádlott, hogy a monarchia közigazgatása alatt jó sora volt. Továbbá beisméri, hogy ő, jól lehet, azokat a fegyvereket, amelyekkel a merényletet a trónörökös ellen elkövetették, magánál tartotta és tovább szállította — mégis a trónörökös meggyilkolása után, mint a tuzlai Szokolegyesület felügyelője, annak nevében öfelségéhez részvétlívratot intézett.

Amikor az elnök ennek az eljárásnak teljes aljasságát szemére veti, azt mondja,

hogy ezt a Szokolegyesület érdekében volt kénytelen megtenni. Beisméri továbbá Jovanovics, hogy egy napon két paraszt jött hozzá, akik bombákat és fegyvereket tettek elébe az asztalra. Ezután átadták neki Cubrilovics levelét, amelyben ez állott: „Drága Misko! Továbbítsd ezeket a dolgokat!“

Jovanovics beisméri, hogy Princip megfenyegette arra az esetre, ha elárulná és ezzel indokolja Jovanovics a maga engedékenységét. Az elnöknek arra a kérdésére, vajjon a vádlott óhajtott-e Bosznia és Hercegovinának Szerbiához való csatolását, vádlott először nem válaszolt, később ezt mondta:

— Nem tudom.

Djukic Lázár vádlott tizennyolc éves és szerajevói tanítóképezde hallgatója ezt vallja:

— Arról, hogy Bosznia Szerbiával egyesíttessék, nem volt szó. Ami magát a merényletet illeti, ugy a vádlottnak Ilicscsel folytatott beszélgetéséből az a benyomása támadt, hogy Ilics őt a merénylet elkövetésére meg akarja nyerni. Mikor ő ezt visszatartotta, felkérte őt Ilics, hogy szerezzen valakit neki erre a célra. Djukic Cubrilovicsal közölte ezt, mire az utóbbi vállalkozott rá. A vádlott nem hitte, hogy a merényletet tényleg el fogják követni.

A vádlottak kihallgatását folytatják.

TISZA ISTVÁN GRÓF BÉCSBEN.

Bécs, október 17. A Neues Wiener Tagblatt jelentése szerint Tisza István gróf miniszterelnök öfelségénél volt audienciája után Berchtold gróf közös külügyminiszterrel több mint egy óra hosszáig tartó tanácskozást folytatott. Délután Tisza István gróf miniszterelnök Krobotin lovag tábornoszernagy, hadügyminiszterrel és Stürgkh gróf osztrák miniszterelnökkel tanácskozott és este visszatért Budapestre.

Budapest, október 17. Tisza István gróf miniszterelnök ma reggel Bécsből Budapestre érkezett.

AZ OLASZOK FELVILÁGOSÍTÁSA.

Milánó, október 17. Az itteni német konzulátus Zimmermann államtitkártól a következő táviratot kapta:

„A világgá kiürtölt orosz győzelmekkel szemben kénytelenek vagyunk a következőket megállapítani:

— Az oroszokat Kelet-Poroszországból kivertük s a határon túl üldöztük őket. Az itt koncentrált főerőnk tehát teljes sikert aratott. A Visztulától keletre egész Lengyelország birtokunkban van, csak Varsó van még az oroszok kezében. Abból a körülményből, hogy egyes orosz helységeket, melyeket azelőtt birtokunkban tartottunk, később kiűrtettünk, következtetéseket levonni nem lehet. Ez a körülmény teljesen lényegtelen s különben is nekünk soha sem voltak ilyen területi aspirációink.

— Nem felel meg a valóságnak az a hirtetés sem, hogy Ossowiec várának ostromát abba hagytuk, mivel ez az erőd soha sem volt részünkről ostrom alá véve. Bombáztuk ugyan Ossowiecet, de csupán azért, hogy a Bobr-átjárót elzárhassuk.

— Csapataink a határon végrehajtott visszavonulásuk közben soha sem verettek meg, sőt minden ellenük intézett támadást kivétel nélkül visszavertek. Az oroszok előnyomulásukat az elhagyott területeken nagy győzelemnek minősítik, holott a valóság az, hogy csak ott győznek, ahol nem találnak ellenségre.

— Illetékes helyről közlik azt a hírt, hogy a szibériai tartalékosok között kitört a forradalom, amelynek elnyomására az oroszok kénytelenek voltak két ezredet a lázadás helyére küldeni. Az orosz hadseregben azt híresztelték, hogy a zsidók árulása okozta a Mazuri-tavak melletti vereséget. Ezért Besszarábiában és Lengyelország több helységében pogromot is rendeztek az oroszok.

Csökken a város jövedelme.

(Saját tudósítónktól.) A város javadalmi bizottsága ma délután négy órakor tartotta meg ülését Balogh Károly pénzügyi tanácsos elnöklésével. A bizottsági tagok közül csak hárman jelentek meg az ülésen, amely negyed óra alatt véget ért a részvétlenség miatt, bár a város pénzügyi érdekeit erősen érintő ügy szerepelt a tárgysorozaton. Balogh Károly a javadalmi ágak szeptemberi és az elmúlt évnegyed eredményeiről számolt be, mely a múlt év jövedelmével szemben erős csökkenést mutat.

A jelentés adatai szerint a javadalmi ágakban 1913. év szeptemberében 126,820 korona, az elmúlt hónapban pedig 118,628 korona folyt be, vagyis 8900 koronával kevesebb. Az egyes ágaknál, főleg az egyenes adóknál és a bérföldeknel erősen érezhető a csökkenés. A bérföldek utáni augusztusban 42,000 korona volt esedékes és ebből 10,000 korona folyt csak be. A tápéi bérföldek jövedelméből pedig 180,000 korona helyett csak 20,000 koronát fizettek be.

A javadalmi ágak negyed évi eredménye is visszaesést mutat. Az elmúlt év harmadik negyedében 379,000, most pedig csak 374,000 korona folyt be. Az egyes ágakban beállott emelkedések és csökkenések szeptember hónapban a következők:

Több folyt be állami bor- és husfogyasztási adóban 2383 koronával, városi fogyasztási adópótlékban 489 koronával, városi fogyasztási illetékben 566 koronával, partjavadalmi díjban 289 koronával, helypénzdíjban 1128 koronával, súly- és úrmértékdíjban 248 koronával, vágóhídi díjban 900 koronával, tápéi révvámdíjban 195 koronával. Kevesebb folyt be: kövezetvámdíjban 6811 koronával, hídvámdíjban 1116 koronával, föld- és vályogdíjban 219 koronával, vízhasználati díjban 3204 koronával.

Az elmúlt évnegyedben több folyt be: állami bor- és husfogyasztási adóban 17,544 koronával, városi fogyasztási adópótlékban

Mély megilletődéssel jelentjük,
hű evezőstársunk

Homor Ernő

a szegedi állami főgymnázium
tanára

1914. szept. 13-án a déli harctéren
hősi halált halt.

Emlékét baráti szívünkbe zárjuk.

**TISZA SZEGEDI
EVEZŐSEGYLET.**

„KOSSUTH“ kávéházban

MA és MINDEN NAP

szabad bemenet.

Kezdeté 9 órakor.

a világhírű Gaumont-mozgóképek

Ma vasárnap
Nagy Tombola-est
remek nyereeményekkel.

kerülnek bemutatásra FARKAS FERCSI jólelt cigány zenekara muzsikái